

HECE

ŞUBAT 2019

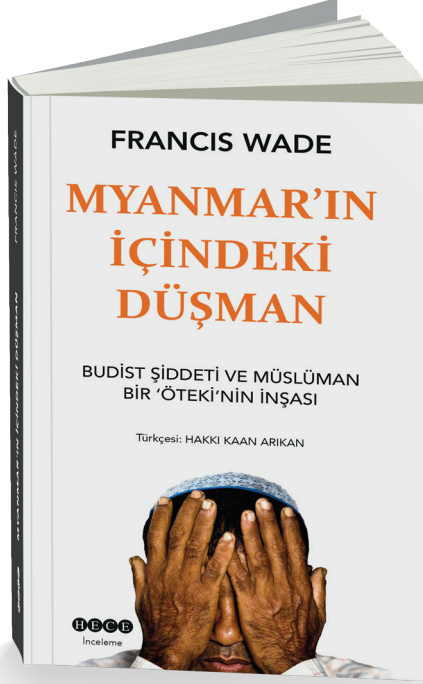
Dosya: Şiir 2018

**Ayın Söyleşisi: Ahmet Sait Akçay'la Eleştiri Etiği Üzerine
"Kurama Yaslanmayan Eleştiri Etik Dışıdır"**

Rasim Özdenören / Faruk Uysal / Fatma Şengil Süzer / Vural Kaya / Yunus Emre Altuntaş / Adem Turan / Mehmet Solak / Emre Öztürk / Suavi Kemal Yazgıç / Mehmet Aycı / İbrahim Yolalan / Leyla Arsal / Halil Ünal / İsmail Karakurt / Davut Güner / Alişan Demirci / Remzi Köpüklü / Süleyman Sabri Genç / Mustafa Ergin Kılıç / M. Ali Köseoğlu / Seher Özkök / Yusuf Koşal / Emre Demir / İsmail Şen / Berke Yalçın / Ali Ulvi Temel / Nilüfer Özgür / Thomas Hardy / Duygu Kahveci / Merve Koçak Kurt / Semih Diri / Burak Çavuş / Sadık Yalsızuçanlar / İsmail Uygun / Ahmet Sait Akçay / Zeynep Merdan / Dürdane İsmail Çınar / Hasan Bozdaş / Burak Ş. Çelik / Nergihan Yeşilyurt / Zeynep Arkan / Hasan Özpolat / Hayriye Ünal / Âtîf Bedir / Eray Sarıçam / Alptuğ Topaktaş / Orhan Tepebaş / Cengizhan Genç / Aziz Kağan Güneş / İbrahim Demirci / Zekîf Yıldırım / Emin Gürdamur / Selçuk Azmanoğlu / Tarık Ateş / Eyüp Tekin / Mehmet Kurtoğlu / Semiha Kavak

266

MYANMAR'IN İÇİNDEKİ DÜŞMAN

FRANCIS WADE

İnceleme, 287 Sayfa

Haziran 2012'de Batı Myanmar'da Budistlerle Müslümanlar arasında patlak veren şiddet olayları, daha önce dış dünyadan pek de ilgi görmeyen, dini topluluklar arasında büyüyen bir uçuruma işaret ediyordu. Müslümanlara yapılan saldırılar kısa zamanda ülke geneline yayılarak yüzlerce insanın ölümüne, mahallelerin tamamen enkaza dönüşmesine, onbinlerce Müslümanın toplama kamplarına mahkûm edilmesine yol açmıştı. Demokrasiye geçişin orta yerinde patlak veren bu vahşet, keşifler, demokrasi yanlısı aktivistler, hatta politikacılar tarafından cesaretlendirilmişti.

Francis Wade, bu sürükleyici ve derinlemesine hazırlanmış anlatımda kimliklerin telaşlı bir yönetici elit kesim tarafından manipüle edilmesinin kitlesel şiddetin zeminini nasıl hazırladığını ve Myanmar özelinde vatandaşlarının çoğunun yarım asırdır emsali görülmemiş özgürlükleri yaşamaya başladığı bir zamanda demokrasinin en saygın ve belagatli sözcülerinden bazılarının Müslüman nüfusa karşı nasıl düşman kesildiğini keşfe çıkıyor.

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ YIL:23 SAYI:266 ŞUBAT 2019

ISSN 1301-210X

HECE

ŞUBAT 2019

266

K künüye

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 23 **SAYI:** 266
Şubat 2019 (Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Faruk Uysal, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1 Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 Fax: (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenişehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma: Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Hece

Kapak: www.sarakusta.com.tr

Baskı: www.dumat.com.tr

2019 Yılı Abone Bedeli:

Yıllık: 220 TL.

Kurumlar İçin: 580 TL.

Hece+Heceöykü: 320 TL.

(2019 Yılı Dergi Aboneliğine 2019 Özel Sayıları Dahildir)

Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez.
İlkelerimize uymayan ilanlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 31.01.2019

ÖNYAZI

Rasim Özdenören/Varolanı Aşmak/ 5

ŞİİRLER

- Faruk Uysal**/Ali Emîrî/ 7
Fatma Şengil Süzer/Ölmüş Yaşayan Bütün Dillerde/ 8
Vural Kaya/Ölümler Kehribar/ 9
Yunus Emre Altuntaş/Noah/ 10
Adem Turan/Mangan'a Şiirler-/ 12
Mehmet Solak/Şimdi ve Ebediyyen/ 14
Emre Öztürk/Unutmanın Sevinci/ 16
Suavi Kemal Yazgıç/Geçmemiş Zaman/ 17
Mehmet Aycı/Elma Kabuğunda Ben/ 18
İbrahim Yolalan/Naz Barı/ 19
Leyla Arsal/Kaldırmak Sözü / 20
Halil Ünal/Meryemsizlik Yasası/ 21
İsmail Karakurt/Hülasa/ 23
Davut Güner/Diriyim/ 25
Alişan Demirci/Hazırlık/ 26
Süleyman Sabri Genç/Olasılık Problemi/ 28
Mustafa Ergin Kılıç/Zamanla Her Şey Geçer Mi!/ 29
M. Ali Köseoğlu/En Düşük İhtimal/ 30
Seher Özkök/Gittim/ 31
Yusuf Koşal/Akrebin Âşık Olduğu Çivi Gölge/ 32
Emre Demir/İlk Havari/ 33
İsmail Şen/Güneş Doğuyor Ölülerin Üstüne/ 34
Berke Yalçın/Düşeyazan Düşler/ 36
Üç Ağustostan Bir Hayata/ 36

ÇEVİRİ SAYFALARI

- Ali Ulvi Temel**/Osmanlı'da Bir Tercüme Faaliyeti/ 37
Nilüfer Özgür/Thomas Hardy'den Bir Şiir/ 40
Thomas Hardy/Ah, Are You Digging on My Grave?/ 42
Thomas Hardy/Ah, Kabrimi Sen mi Kazıyorsun?/ 43

ÖYKÜ

- Merve Koçak Kurt**/İstanbul'du Adın/ 45
Semih Diri/Kanatlar ve Apartman Boşluğu/ 51
Burak Çavuş/Dört Numaralı Koltuk/ 55

GÜNLÜK

- Hasan Bozdaş**/Tromsø Günlüğü 2/ 57

YAZI

- Sadık Yalsızuçanlar**/İnançın Parıltısı: Nuri Pakdil/ 69
Leyla Arsal/Kayıp Zamanın Dizinde İki Farklı Pencere Açmak/ 77
İsmail Uygun/Tarihî Romanın "Tarihi"/ 82

SÖYLEŞİ

Zeynep Merdan-Dürdane İsra Çınar/Ahmet Sait Akçay ile Eleştiri Etiği/ :91

DOSYA: ŞİİR 2018

- Burak Ş. Çelik**/Sunuş/ 101
Hayriye Ünal/Tarihüstü Bir Panzehir: İzzet Yasar'ın Şiiri/ 104
Faruk Uysal/Ürküten ve Ürperten Bir Liste/ 114
Nergihan Yeşilyurt/Bir Şiir Konuşması: Yüz Sene Daha/ 120
Zeynep Arkan/Güzel Aşkın Toplamı: Üstelik Sarışın/ 123
Mehmet Solak/Yeniden Beyaz Yürüyüş/ 127
Hasan Özpolat/Kara Irmak'ın Kıyısında Bir Yas Adamı: A. Barış Ağır/133
Semih Diri/Adil Bir Akşam, Ölüm ve Adalet Arasında Bir Şair: Hasan Bozdaş/ 138
Âtîf Bedir/İncinmişlik Asidi: Her Şey İçimizde Olup Biter/ 141
Eray Sarıçam/Bizi İkna Edebilecek Bir İlk Kitap/ 144
Halil Ünal/Hiçbir Şey İçin Geç Değil - Her Şey İçin Çok Geç/ 147
Alptuğ Topaktaş/Olup Bitenler Hiç Olmamışken ya da Salim Nacar Şiirine Kısa Giriş / 151
Orhan Tepebaş/Çiçekli Yazmasıyla İsmail Karakurt/ 153
Cengizhan Genç/Benim Aklım Bir Delidir Sana Armağanım/ 156
Aziz Kağan Güneş/Ku'yu'dan Şiir Çekmek/ 158

OKURYAZAR NOTLARI

İbrahim Demirci/Cilveli Sözcükler/ 159

PORTRE

Mehmet Ayçi/Rüzgârı Yelesinde/ 160

BENİM FİLMLERİM

Zelkif Yıldırım/Bernardo Bertolucci/The Conformist (1970)/ 163

ÇEŞİTKENAR

- Emin Gürdamur**/10 Yabancı Yazar 10 Öykü Kitabı/ 167
Hasan Bozdaş/Bir Çöl Virdi Olarak Sepehrî Şiirleri/ 168
Selçuk Azmanoğlu/"O Kitaplara Sahip Olmamak Beni Yerden Yere Çalıyor"/169
Tarık Ateş/Şair Refik Durbaş'a Veda/ 171
6 Adet Basılan Kitap: Serap/Mustafa Pınarbaşı/ 171

YENİ KİTAPLAR

- Eyüp Tekin**/Dostoyevski Okumaları/ 173
Yunus Emre Altuntaş/Görevimiz Tehlike/ 175
Mehmet Kurtoğlu/Hannibal Helenistik Bir Hayat/ 177
Semiha Kavak/Felsefe Konuşmaları Felsefeye Giriş/ 181

Rasim Özdenören

VAROLANI AŞMAK

Bir şey haddini aşınca zıddına inkılâp eder. Ataletin içinden devingenliğin, somurtkanlıktan gülümserliğin çıktığını görmek alışılmamış bir şey değildir. Adorno işaret ediyor: “Varolan, ancak yine varolan düzenden türetilen bir evrenselin yardımıyla aşılabılır.” (*Minima Moralia*, Metis Y. s. 156).

Eğer süreduran bir şey öyle durmayı sürdürüyordu, o zaman insana da bir eşya gibi bakmamız gerekecekti. Oysa eşyanın değişmezliğine (ki bu değişmezlik bile yalnızca görüntüde öyledir), insanın etkin değişebilirliği meydan okuyor. Onun meydan okuyuşu, yalnızca kendi zihinsel durumunu değil, fakat eşyanın durağan doğasını da değiştiriyor.

Acaba merdivenin hangi basamağına takılarak düşeceğim kaygısıyla yaşadığımız günlerden geçtiğimiz olmadı mı? Alil, şaşkın, beceriksiz, nereye toslayacağını bilmez bir halin içine gömülü olduğumuz günler yaşamadık mı? Ve o alil, o sakar, sendeleyeni halin hiç bitmeden sürüp gideceği kanısı zihnimizde nerdeyse mihlanmışçasına durmuyor muydu? Ve o hal, sanki baştan beri biz o halin içinde yaşıyormuşuzcasına kanıksanmış değil miydi? Hepimiz bir hoş olmuştuk. Hepimiz, her an, ayağımız

bir yere takılacak; dilimiz sürçecek gibi duruyorduk. O abus maske yüzümüze yerleşmişti. Yüzümüz maskelenmiş değil de, maske yüzümüzün kendisi haline gelmiş gibi olmuştu.

Arkadaşımın kulağıma fısıldadığı cümleyi unutmuyorum. Aynı fısıltıyı siz de işitmiş olmalısınız. Diyordu ki: “Ben üç yıldır gülmesini unuttuğumu fark ettim. Hem de hayretle... Yahu ben gülmeyi unutmuşum... Düşünebiliyor musun?”

Herkesin kendini yenilmiş gibi hissettiği bir halin içinden geçiliyordu. Sonunda yenilmiş gibi duranların, aslında bir yengiye hazırlandıkları ortaya çıktı. Yenilmişler zafer kazandı. Yenilmişleri yenilmiş hale getirenlerin asıl yenilmişler olduğu ortaya çıktı. Bakınız, aynı yazar, Adorno, birkaç satır sonrasında ne diyor: “Yenilenler, iktidarsızlıkları içinde, zorunlu olarak konu dışı, tuhaf, önemsiz ve gülünç görünürler.” Kısa bir an için bile olsa, o gülünçlük de yaşandı.

Elinde oyuncak kılıç tutanların orta yere tehditler savurduğu görüldü. Umulur ki, aynı tıkız, alil, beceriksiz ve kendi beceriksizliğinin ve iktidarsızlığının hıncını başkasından çıkarmak isteyen acziyet yeniden yaşanmaz. Elbet yaşanmayacak! Çünkü aynı suya iki kez girilemeyeceğine ilişkin fehva yeni değil, binlerce yılın hikmeti... Aşılmış olan bir şeye yeniden dönülmez: o artık aşılmıştır ve eskitilmiştir. Gülümseyen yüzler de zaten aynı şeyi söylüyor ve geleceğe bakmamızı öneriyor.

Ben, gök kubbenin altının boş olmadığına inandım hep, inanıyorum. Var olan aşılacaktır. Onu aşan ise aynı anda var olan bir başka var olandır. Biz görmesek de, varlığının farkına varmasak da: o orada duruyor: geleceğin siyaset yapıcısı, geleceğin sanatçısı, yazarı orada duruyor. Zuhurunun vadesini bekliyor...

Vadesi gelmişti, Hece Yayın Kuruluna bu sayıdan itibaren Faruk Uysal da dâhil oldu. Kadromuz genişledi.

Derginin sayfa düzenini yapan arkadaşlar bölüm başlıklarına küçük dokunuşlarda bulunarak görselde değişiklikler yaptılar.

Evet vadesi gelmişti, yeni yayın dönemini bu değişikliklerle karşılıyoruz. Umarız beğenilir.

Faruk Uysal

ALİ EMİRÎ

Ali Emîrî bir yıldız
hem gecenin yıldızı hem gündüzün
hem Diyarbakır'ın yıldızı hem İstanbul'un
o bir yıldız, kırmızı yıldız sarı yıldız
beyaz yıldız mavi yıldız.

o bir kırmızı yıldız
kitap tozlarının yoğunlaşmasıyla oluşan
sessizliğin şakımaya, gecenin gündüze dönüştüğü
tıpkı Orion gibi bir nebülöz bir yıldız
ışığı Antares'ten stresten gelir.

o bir sarı yıldız
fener olur gemicilere
yol gösterir seyyahlara kâşiflere
sanma ki Kervankıran, o bir sarı yıldız
ışığı binlerce cilt kitaptan gelir.

o bir beyaz yıldız
oku denince dağları denizleri
tohumdaki ağacı okumaya çalışır
okumaya çalışır bütün aşkları baharları yazları
ışığı badem çiçeklerinden papatyalardan gelir.

o bir mavi yıldız
bir kerre ulug Tengri uluglamış
kim söz söyleye ana karşı
binlerce yıldız içinde mavi yıldız
ışığı ta Divanü Lügati't-Türk'ten gelir.

gelincikler konuşur güller uçabilir
insan denilen şey de bir rüyadır bir bulut
biraz helyum biraz hidrojen
kavuşur karanlığına yıldız olur
kim ki su içmiştir Ali Emîrî'nin avucundan

Fatma Şengil Süzer

ÖLMÜŞ YAŞAYAN BÜTÜN DİLLERDE

Camda birer kulak gibi kıvrılmış
Perdeler yağmuru dinliyor
Yağmur kime yağıyor

Sonsuz çimenler olayım sonsuz ağız açayım
Ölmüş yaşayan bütün dillerde
Bir kulak bulayım bir var
Açık gizli
Seni bulayım

Balinaymışım beyaz duman
Üst üste iki okyanusmuşum
Bu yanı bir dünya öbür yanı bir dünya
Nehirmişim iki dünyayı birlikte tutan
Derimi soymuşum
Kara yılan kabuğu yakamoz saydam
Bütün rüyalar için önce sonra
Sana hayran olayım

Çin çok uzak çok çin
Eski zamanlardan yaslanıp yastıklara
Üç dilek lambasından üç dilek
Sanki kristaller sanki kadehler

İpeklere gömülüp çok çakırkeyf
Ne eğlencedir resmine âşık olmak
Güzelliğin

Ki her şey bozulup sarkıyorken
Midesine çürümenin
O öyle kalacak. Resim. Sevgi beklerken
Hafif aralık dudaklarıyla
Ölümsüz güllerin yumuşaklığında
Sözler fısıldayacak hiç söylenmemiş
Hayaller için

Ne haz verir sahipmiş gibi yapmak
Senin sonsuzluğun benim
Güzelliğin benim sanemim
Diyebilmek tenekeden tıngırtılarla
Ne kârlıdır haraç mezat sevgi satmak
Pazarlarda

Onlardan değilim
Çin burada çin. Rüyanın içi rüya.
Ben rüyayı tabir ederim. Dünyayı da

Vural Kaya

ÖLÜMLER KEHRİBAR

Ben ölümler ve kehribarlar konusunda
 Acımasızca söylencelere dadanmak için
 Yeğlediğim sözleri bir bir çıkartıp
 Eski bir sandukanın başında günlerce
 Ağlamakla yükümlüyüm sandımdı kendimi
 Oysa hiç kehribar değildi hayat bana karşı
 Kibar olmadığı kadar değildi
 Ateşten yahut dirimden bir tek çekim gibi

Çıkıp nal seslerini yarım asır önce
 Tedavülden kaldıran sokaklara dalmak
 Yeni bir şiiire sessiz ve irkiltici seslenmek için
 Çağdaşlarımın yüzüne ve avurtlarımı doldurarak
 Çıldırasıya, yok hayır sövmeden geçip
 Git oğlum ey bre yığidim, diyecek
 Bir eski zaman dervişi için
 Şimdi ben ahir ömrümü verip eskicilere
 Yenisi verip daha da eski olan
 Bir hayat almak için çıkıyorum sokaklara

Çağ sancılarını kusuyordu kussun da
 Yeniydi zaman ve ben eskilerden uslu tekin
 Bir söz duymakla görevliydim kendi payıma
 İrfanla girilen şehir kapıları
 Kalp azanlarla dolduruluyordu her sabah ve akşam
 Gökdelenlerin çetin savaşını
 Yenilmiş orduların bitlenmiş askerleri gibi
 Geriden ve ürkek seyretmek
 Şanlı piramitlere selam durmak
 Çağımda işte bütün bunlara alkış tutmak
 Ah kederimden ölsem de ölmem yine de
 Lanetlilere bir sesim bir görünmem yetecek
 Yine de santur çalar uykusuz ölürüz
 Eğer benimle birlik sen de istersen

Yunus Emre Altuntaş

NOAH

Kocamış sabahların ardından alınan nefes
Hatırla dolu mahşeri ağırliyordu.

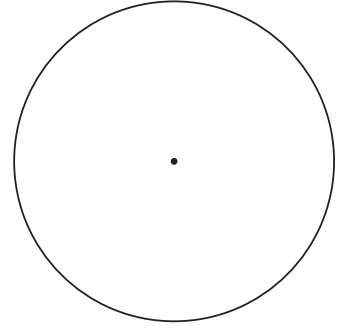
O gün yol boyu giderken ıslak ve gergin havanın kayganlaştırdığı ufka doğru kendimden öne geçti kendim, silkelendim bir başka yerdeydi ruhum irkiliverdi dönme isteksiz bin türlü geçitten kıvranarak acıyla karartarak gözlerini yarım yamalak tekrar kavuştu kasnağına.

Atamız Âdem'in "belâ"sına kavuşmaktı yolculuk
Bu girdap bu sancı bu ayaz bu kışlar ardın sıra türlü
O safi denkliğin hizasına huzurla varabilmekt
El bağlayabilmekt huşuyla
"Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik"

Dediler ki: Bu kuru çölün ortasında bu gemi de nesi?
Atalarımızdan miras susuzluğu almışken, ya sen
Bizimle alay mı ediyorsun öyle ise
Çağır o bahsettiğin azabı da görelim hangi dağdan
Hangi vadiden gelip ulaşacak bize
Hangi suyun dümeninde kırılacak şu gemin
Kaynayan kazanların ile çölü suya boğacak olan kim?

Çifter çifter koşan atlar aşkına
Uçan kuşlar ve güvertesine konan ebabil
Süt veren rengin tüm coğrafyası sığdı işte
Gördün ki çoğun eşref-i mahlûkat elbisesini
Yırttı attı üstünden çırıl çıplak
Bekler oldu dağların ardından çağıl çağıl
Haber getiren mevsimin sesi

Yerden ve gökten su fişkırdığında
Hayret! dediler biz bu hali biliyoruz
İşte şu dağın tepesi
Oraya çıkar kurtuluruz dedi Kenan
Bu söz ağır geldi dağlara
Eğildiler eğildiler eğildiler
Suyun ayaklarına

Hay! Hak! deyip eridiler.

İşte tüm bu bin yıllık haziran
Kumaş olup sarıldı kollarına
Noah yazdı kalanını
Ham, Sam Yafes okudu çoğalarak

Şimdi karşıdaki şu denize bir bak, şu nehirlere, şu göllere, şu arsız uçan sığircık kuş-
larına, şu Cudiye, şu tahta parçasına ki taşlaşmış

Üzerimdeki gök sakin
Sanki bir tufan sonrasının dinlencesinde.

Adem Turan

MANGAN'A ŞİİRLER

-5- Bir Yaralı Gibi

1.

Çok uzun sürdü bu kara günler; bir yaralı gibi
dönüp durduk evlerimizde iniltiyle; paslı
duvarlarda gözlerimiz, çıplak odalarda
sesimiz yankılandı; ne bir kurtarıcı geldi
kapımıza, ne de umutla beklediğimiz
haberciler.

Ah, soğuk ve kıtlık!
Açlık sarmalında
Kaybolduk

Düşüp

kaldık gittiğimiz her yerde; ürküyle baktık
birbirimizin tutsaklık mührüne. Ey zorba
Avrupa, işte feshetti parlamentosunu da
açlığın pençesinde kıvranan sayrılı ülkem!

Ah, yıkım ve çılgılık!
Kara günler, karanlık
saatler! Bir lanetli gibi
bu tünelde
kaybolduk

2.

Dönüyor dünya, geçiyor zaman
Köpürerek akan bu kanı
kim durdurabilir

şimdi
söz bitti.

"Kanımda şimşekler çakıyor artık"

-6- Dilimde Özgürlük Şarkıları

1.

Ne zaman başladı bu benim yalnızlığım
Rosaleen? Hangi yüzyıla ait bu yenilgi
 ve hırpalanış? Her köşe başında çöküp
 kalıyorum işte acılı yüzlere baka baka.
 Duvarlarla konuşup, toprağı eşeliyorum;
 topraktan yükselen çığlığı ise
 alıp şiirime koyuyorum.

Ah, koynumda taşıdığım muska, sarıp
 sarmalasin ruhumu da bedenim gibi!
 Dirileyim yeniden! Ve biriksin
 şu susuzluktan çatlayan dudaklarımda
 kederli ülkemin en yakıcı şarkıları

Dilimde hep bir kan tadı *Rosaleen*
Ab Rosaleen!
 Ateşlerde yanmış gibiyim.

2.

Havada acı bir gerginlik, ne yana baksam!
 Yoksulluğumu anlatıyorum bir ağıt gibi, yollarda
 Bütün yorgun yüzler gelip beni buluyor sonunda
Rosaleen, ab Rosaleen! Adımı geçmişten silip
 Geleceğe yazıyorum bu yüzden;

Dilimde artık
 özgürlük şarkıları.

Mehmet Solak

ŞİMDİ VE EBEDİYYEN...

hayriye iimal'a

a/

siyahtır

saçları aşkın

cürmümeşhuda seni ortak kılan

seni kırılğan düşlerde zümrüt

dokunuşlu ellerin tanıklığında

nasıl geçersin yoksa bu derbentten

yaşayan ölü her bir parçanla

savrulurken kelimeler arasında

torbasında yavrular biriktiren anaç

bir kanguru olamadan şehrin dağdağasında

kim kurtarır seni daha horozlar ötmeden

çekilmeden deniz karadan bir kez daha

kızıl bir kıvrığın üstünde

dörtmala yaşarken

aşk

-sızken sen ve çoksesli

yüzünde asılı bu ironik hüzün

hangi klişeden esin öyle postmodern

hangi beyaz tenden simsiyah

öfkeyle örselenmiş arzulardan

s/

şimdi aşk
 ebediyyen deęişir
 et tırnak olur saçın süpürge
 âdemin kızlarından biri ankara sokaklarında
 afyon kaymaęı ellerin
 el olur dudakların dudak saçların saç
 şen şakrak toylarda çocuksu panayırlarda
 depdeli küpeli

şimdi kork aşktan
 ertelenmiş soruların faraza
 bilinen cevaplarından ezelden
 sonsuza dek sürecektir bu ilenç
 bu gerekli açıklama yoksa
 kim sevmez genç ve yağız
 bir delicanlıda açtığı yarayı
 sağaltmayı ölmeden önce
 dolmadan göz çukurları ve ağzı toprak
 olmadan yorganı koynu toprak

k/

aşk için kaybeden
 ölmez öyle her kapı eşiğinde
 her çat kapanan hiç açılmayan
 ardından sürgülü bedenlerde

sönsün ışıklar haydi sil
 ruj lekesini dişlerinden kan sanılmasın
 unutma bakmayı kendine iyi bak
 bir başkasına bakarak hep başkasına makyaj niye
 herkes olamazsın kendine aşksız kendine sen
 bitmez burada bu diyalojik karnaval
 kendine güdümlü lanet

aşk/

şimdi
 ve
 ebediyyen